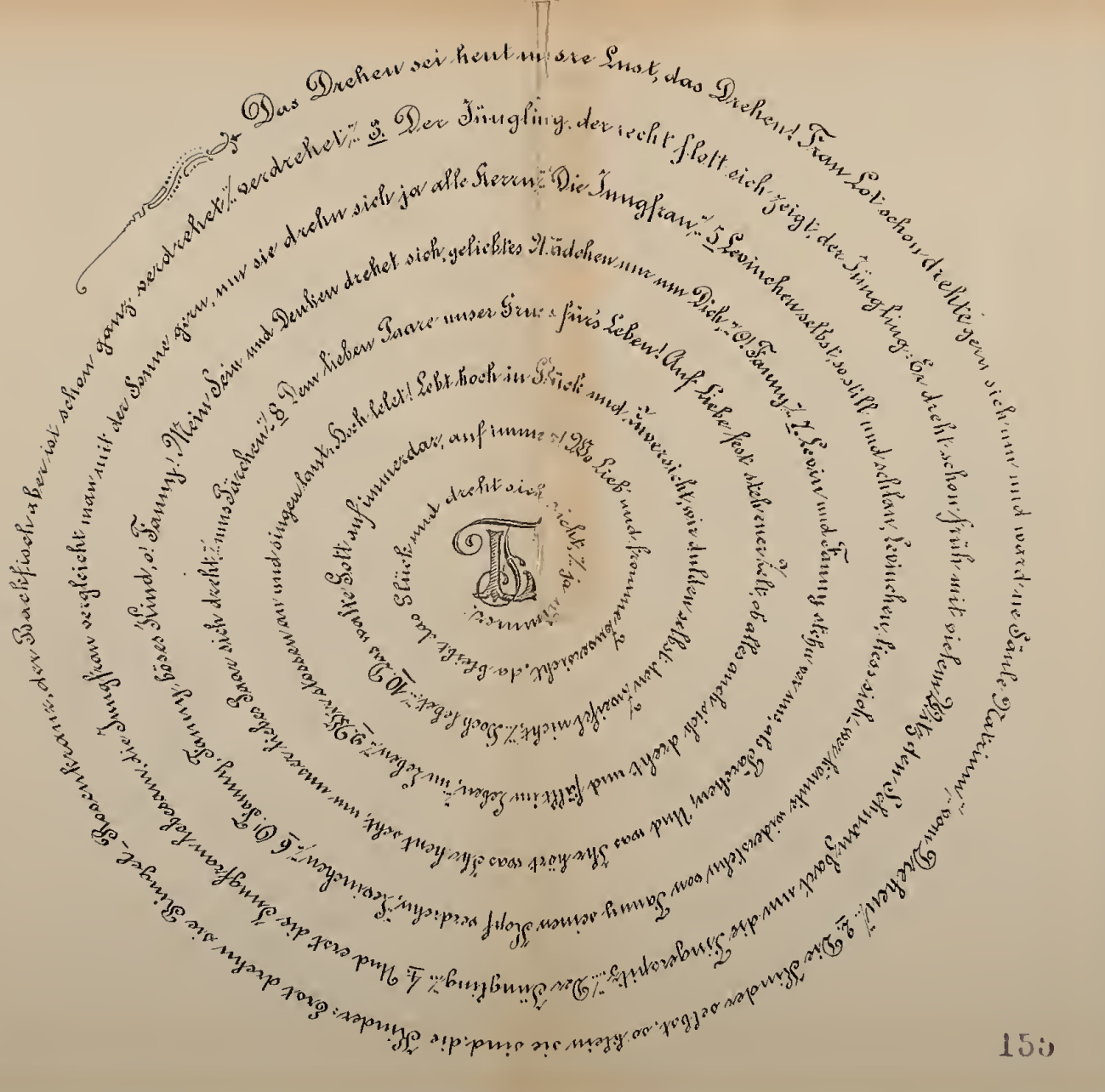
Das Drehen sei heut unsre Lust, das Drehen!
Frau Lobesam drehte sich nun und ward nie müde
Catrinen
Herbei! 2. Die Männer selbst, so klein sie sind, die Männer
Eltern 3. Der Jüngling, der recht flott sich zeigt, der Jüngling
Er dreht schon früh mit vielem Fleiß
Schwestern 4. Und erst die Jungfrau Hannchen
Hannchen selbst, so still und schlau, Hannchen, dies sieht
Mein Sein und Denken dreht sich, geliebtes Mädchen, nur um Dich
O Hannchen
Dein lieben Paare unser Grund fürs Leben! Auf Liebe fest
Hannchen und Hannchen steht
Hoch lebe! Lebt hoch in Glück und Zufriedenheit, wie dulden selbst
Hannchen
Das Lieb und Freundschaft
Glück und Segen
Hannchen
Hoch lebe, lebe, lebe!
Das Drehen sei heut unsre Lust, das Drehen!

For

Brudens Moder.

Den 19. August 1883.

Mel.: Weyses »Der er et Land«.

Hvad er vel Kvindens Magt og Kald i Livet?
Hun, som os samlet har, ved egen Færd
Og al sin Stræben Svaret os har givet,
Har viist, hvad Kvindenavnet giver Værd.
Paa Livets Vei for Andre Solskin sprede,
At bringe Trøst, af Hjertets Dybde øst,
I Hjemmet Sjælen, som skal hygge, frede,
Er Kvindens Hverv; Hvordan har hun det løst?

Spørg Døttre to, af hvem idag den ene,
Som Brud forlod det moderlige Hjem,
Hvad hun har været blot for dem alene,
Hvor mild, hvor trofast hun har fostret dem;
Spørg dem, som her i Kreds vi samlet finde,
Og som i hendes Nærhed levet har,
Hvordan hun er som trofast, blid Veninde,
Og hør fra Alles Mund det samme Svar.

Lad hende, der som Moder, Datter, Søster
Var altid lige kjærlig, øm og from,
I egen Sorg fandt Trøst som Andres Trøster,
I Andres Lindring egen Lægedom, —
En varm Lykønskning hende lad os bringe
Til denne hendes Hjerte kjære Pagt,
Gid Glædens Blomst af Haabets Knop udspringe,
Velsignet rigt af en usynlig Magt!

© C. Olsen & Co. Kjøbenhavn.